

40 Yıl Sonra 1 Ahh Ahh

– İ.ÇELİKLİ · 31 Ocak 2013

-demek sen bizim

Döndünün Hacı'nın oğlusun ha! ! !

baban senin kadar ya vardı,

ya yoğudu benim bilividiğimde”

“-hinci garşından geşse tanıyaman”

“-belki o beni bilebilir de”

“-bil bakalım İbirem,

bilebilecen mi bakalım bu adamı”

“-ben amcaı hiç görmedim ki! ”

.....

“-bizim köylü İen”

....

“-eyi de ben köye kaç yıldır hiç gelmedim ki

ben köyü unutmuşken”

“-ha gapberif ben bile bilemedim töbossun

huncucuk çocuk nerden bilsin”

“-tah(m)in etsin bi bakalım”

.....

“-Bobuş Emminin Osman mı? ”

“-..”

“-Askerden dönmeyen Kel Dudunun Cıstan mı?”

“-Hacı Mamıdın Memet”

“-Çil Murad”

“-Aynının Osman”

“-Feyzullahın Doğan”

“-Mükerrem”

“-Nazım”

“-Halis”

“-Mustaddin”

.....

“-Mustatdin? ”

“-gavıra getdi okumaya deye

gediş o ğediş”

“-demek ki onlar da gelmiyor

yıllardır öyle ya”

...

“-emme hala esameleri okunuyoru işde ırafık”

..

“-bizim esamemiz bile kalmamış ”

.....

“-aaah ulan ahhh!

anasını satdımın,

ne günah işledik bilmem ki

feleği baya,

gücendirmişiyin' belli

değilse; ...

beninen ne alıp-veremediği var ki

fırlatıp atmış bizi,

gurbet ellere

her birimizi bir yerlere,

harabolmuş evyerimiz

kayıp olmuş esamemiz

yolumuz düşse nere geliriz,

gerçi hangi kapıyı çalsak,

olur buyur edenimiz

ammaaa,

ila ki birbirimiz...

ayağımızdan zencirlenmişiz

sanki oralara

mahkum olmuşuyuz

kendi kendimize

ne düşün,

ne bayram bilmişiz

ne de hiç değilse

anamızın babamızın

son nefesinde yetişip de

bir damla su vermişiz”

“-nasip değilise yapcak bişiy yok”

“-orası öyle de

bu güne kadar selam alıp vermemişiz

bizim diyeceğimiz hiç kimseye.”

.....

“-oysa; hep sıkıntısını çekmişiyiz yıllarca
uykumuz kaçmış gece yarılarında

.....

“acaba nasıllar” alar mı, açıklar mı,
hastalar mı...,
sobalarını yakan oluyor mu
öyle ya!

başlarında bi iř mi var acaba diye...
iimizi yakmıř yollar boyunca
“sizlere ömür” duyma, kaygıları
ooooooooof of,
şimdi neye yaradı... hıhnm”
kimimiz kaldı ne biliriz..”

ARKASI YARIN

NOT:

ortaokulda okumak için köyden geledi ay bile olmamıř da olsa bir köylümüzü görünce kořup elini
öpüyordum hasretle.. harçlık verende oluyordu belki bu yüzden.. belki tanıdık bir simaya rastlamak çok
seyrek olduğundan, ya da tanıdık bir akranım olmayışından. ancak ilk defa birini görüyordum köylümüz
Osman Amcanın yanında.. uzun soluklu bir hikaye bulacaksınız..
(bu resi řiiri SENDE YAZ'a borçluyum. Teřekkürler güzel büyük aile.)

saygılarımla

İbrahim ÇELİKLİ